

M. K. VLADIMIROVILLE ²⁶⁹*Fredille*

Hyvä toveri! Olen saanut viimeksi lähettämäne kirjeen. Kirjoitan entisellä osoitteella, vaikka pelkään, etteivät kirjeet tule perille, vastaus edelliseen kirjeeseen oli melko perusteellinen. Kaikista kirjeistänne heijastuva toverillinen luottamus kannustaa minua kirjoittamaan Teille henkilökohtaisesti. Tätä kirjettä en kirjoita kollegion nimissä enkä tarkoita komitealle.

Teidän komiteassanne, joka kärsii väen ja kirjallisuuden puutteesta sekä siitä, ettei ole mitään selvyyttä asioista, on samanlainen asiointi kuin koko Venäjällä. Kaikkialla on hirveä puute ihmisistä, vähemmistökomiteoissa se on vielä huutavampi kuin enemmistökomiteoissa, vallitsee täydellinen hajanaisuus, yleinen masennus ja suuttumus, positiivinen työ on pysähdyksissä. Toisesta edustajakokouksesta alkaen on puoluetta revitty hajalle, ja siinä suhteessa on jo saatu aikaan tavattoman paljon: vähemmistön taktiikka on heikentänyt hirveästi puoluetta. Vähemmistö on tehnyt kaiken voitavansa halventaakseen myös Keskuskomiteaa, jonka ahdistelun se aloitti jo edustajakokouksessa, ja se on mustannut KK:ta voimaperäisesti sekä suullisesti että painetun sanan avulla; vieläkin enemmän se on halventanut Pää-äänenkannattajaa, tekemällä tästä puolueen lehdestä lehden, jonka avulla se selvittää henkilökohtaisia tilejään enemmistön kanssa. Jos olette lukenut „Iskraa”, Teille ei tarvitse puhua siitä. Erimielisyyksiä etsiessään he ovat nyt asettaneet tunnukseksi: „on tehtävä loppu neljänestä — iskralaisesta — kaudesta” ja polttavat kaiken, mitä eilen kumarsivat, kuvaten kerrassaan väärässä valossa näköaloja ja tulkiten iskralaisuutta niin kuin sen pahimmat viholliset tulkitsivat sitä ennen. Puoluetönteikiät, jotka muistavat, mitä he eilen puolsivat, eivät seuraa

Pää-äänenkannattajaa. Komiteoiden valtaenemmistö on edustajakokouksen enemmistön kannalla, ja ne katkovat yhä enemmän henkisiä siteitä, jotka yhdistävät niitä puolueen äänenkannattajaan.

Mutta nykyinen asiointi vaikuttaa positiiviseen työhön niin pahasti, jarruttaa sitä niin, että koko joukko puolue-työntekijöitä haluaisi antautua nyt positiiviseen työhön ja vetäytyä tyyten syrjään puolueessa käynnissä olevasta kiivaasta sisäisestä taistelusta. He tahtovat sulkea silmänsä kaikelta, tukkia korvansa kaikelta ja piilottaa päänsä positiivisen työn siiven alle, he pakoilevat kaikkea ja piiloutuvat kaikelta, jolta nyt ei voida paeta minnekään, jos pysytään puolueessa. Osa Keskuskomiteasta on ottanutkin sellaisen „sovittelu“-kannan pyrkien sivuuttamaan vaitiololla yhä paisuvat erimielisyydet, pyrkien sivuuttamaan vaitiololla sen tosiasian, että puolueessa on hajaannusta. Enemmistö (ei sovitteleva) sanoo: on löydettävä niin pian kuin suinkin jokin keino, päästävä tavalla tai toisella yhteisymmärrykseen, koetettava löytää sellaiset puitteet, joissa aatteellinen taistelu olisi enemmän tai vähemmän normaalia, tarvitaan uutta edustajakokousta. Vähemmistö vastustaa edustajakokousta, he sanovat: puolueen valtava enemmistö on meitä vastaan, ja edustajakokouksen pitäminen on meille epäedullista; „sovittelumielinen” enemmistö on niin ikään edustajakokousta vastaan, se pelkää suuttumusta, mikä yhä voimistuu koko väen keskuudessa sekä Pää-äänenkannattajaa että Keskuskomiteaa vastaan. Jos luultaisiin, että edustajakokous voi johtaa vain kahtiajakaantumiseen, niin se merkitsisi sen tunnustamista, ettei meillä ole lainkaan puoluetta, ettei meidän yhteinen puoluehenkemme heikkoudessaan pysty voittamaan vanhaa kerholaisuutta. Tässä suhteessa meillä on parempi käsitys vastustajistamme kuin heillä itsellään. Tietenkään ei voida mennä mistään takuuseen, mutta täytyy yrittää selvittää selkkaus niin kuin puolueen tapoihin kuuluu ja löytää ratkaisu. Enemmistö ei ainakaan halua jakaantumista, mutta on yhä mahdollisempaa toimia edelleen nykyisissä oloissa. Yli 10 komiteaa on jo ilmoittanut kannattavansa edustajakokousta (Pietari, Tver, Moskova, Tula, Siperia, Kaukasia, Jekaterinoslav, Nikolajev, Odessa, Riika, Astrakan), mutta senkään jälkeen, kun komiteoiden valtaenemmistö on edustajakokouksen pidon kannalla, sitä ei pidetä

vielä kohtakaan, koska Pää-äänenkannattaja ja todennäköisesti Keskuskomitea sekä Neuvosto tulevat vastustamaan Venäjällä toimivien tovereitten enemmistön tahtoa.

Mitä kirjallisuuteen tulee, niin Keskuskomiteasta oleva toveri, jonka kanssa siitä oli puhetta, sanoi, että teidän komitealle sitä toimitetaan säännöllisesti. Ilmeisesti on tapahtunut jotain sekaannusta. Miehiä teille on toimitettu kahdesti, mutta Venäjällä heidät oli toimitettu toisiin paikkoihin. Koetamme lähettää kirjauutuuksia jonkun mukana.

Toverillisin terveisin *Lenin*

*Kirjoitettu elokuun 15 pnä 1904
Sveitsin vuoristossa,
lähetytty Gomeliin*

Julkaistu ensi kerran v. 1934

*Julkaistaan
N. K. Krupskajan kirjoittaman
jäljennöksen mukaan*